

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Στο φύλλο τῆς «Ἐργασίας» τῆς 22 Ἀπρ. δημοσιεύτηκε ἕνα ἄρθρο τῆς κ. Ἀλεξάνδρας Σαράντη—Μαντζουλίτου : «Τὰ κωλύματα τοῦ γάμου εἰς τὸν νέον ἀστικὸν κώδικα». Ἡ νεαρὴ νομικὴς πραγματεύεται τὸ θέμα τῆς μετρίου ἐπιστημονικότητος ἔσθης καὶ σαφήνειας. Γιὰ κάθε γυναῖκα ἡ νέα διαρρύθμιση τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα εἶναι ζήτημα ζωτικὸ καὶ πρὶν ἀποκρυσταλλωθῆ, πρέπει νὰ ζητήσωμε ὅλες μας νὰ μποῦν τὰ συμφέροντα τῆς γυναίκας καὶ τοῦ παιδιοῦ μέσα εἰς τὴν οἰκογένεια σὲ ἴση μοῖρα μετὰ τοῦ ἀνδρα. Γι' αὐτὸ μᾶς ἱκανοποιεῖ ξεχωριστὰ ὅταν βλέπομε τίς νέες μας ἐπιστήμονες νὰ ἀσχολοῦνται μετὰ τὰ ζητήματα αὐτὰ, νὰ τὰ ἀναλύουν, νὰ τὰ ἐκλαίκευον, καὶ πρὸ πάντων νὰ τἀντικρύζουσι μετὰ πνεῦμα συγχρονισμένου, ἀντικειμενικοῦ, ἐλεύθερο ἀπὸ προλήψεις. Γι' αὐτὸ θὰ εὐχόμεθα τὸ παράδειγμα τῆς κ. Μαντζουλίτου νὰ τὸ ἀκολουθήσωσι καὶ ἄλλες ἑλληνίδες ἐπιστήμονες, γιὰ νὰ ἐκτεθοῦν σὲ κοινὸ καὶ πρὸ παντὸς στίς γυναῖκες ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα ποὺ τίς ἀφοροῦν. Ὁ «Ἄγιονας» ἀρχίζει ἀπὸ σήμερον μιὰν ἀνάλυση τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα ἀπὸ τὴν κ. Ἀγνή Στουδίτου, νομίζομε ἔμως πὼς πρέπει νὰ γίνουσι τέτοιαι δημοσιεύσεις καὶ ἄλλαι γιὰ νὰ τὰ διαβάσει καὶ ἄλλο ἀναγνωστικὸ κοινὸ ἀπὸ τὸ δικὸ μας.

* *

Ἡ αἰώνια τραγικὴ ἱστορία. Τόσο συνηθισμένη ποὺ σχεδὸν δὲ συγκινεῖ πιά μιὰ κοινωνία πεπορωμένη, ποὺ ἔχει χάσει ἐλάττωτα τὸ ἠθικὸ τῆς αἰσθητήριον. Μιὰ κοπέλλα δοκίμασε ναυτοκτονήσει, γιὰτὶ ἔπειτα ἀπὸ πέντε χρόνια ποὺ εἶχαν ζήσει μαζί, τὴν ἐγκατέλειψε ὁ φίλος τῆς, ἀφίνοντάς τὴν, αὐτὴ καὶ τὸ παιδί τῆς—τὸ παιδί τους—στοὺς πέντε δρόμους. Καὶ μόλις καὶ μετὰ βίας τὴν ἔσωσαν πρὶν πέσει εἰς τὴν θάλασσαν νὰ πνιγῆ. Καὶ ὁ πατέρας τί θὰ κάνει ἄρα γε ; ἔ.τι κάνουν ἔλοι. Ἀνενόητος, ἀσύλληπτος ἀπὸ τὸ νόμο, ποὺ πολὺ λίγο προστατεύει τὰ φτωχὰ καὶ ἀδύνατα μέλη τῆς κοινωνίας θὰ στήσει τὰ βρόχια του γιὰ κανένα καινούριον θυμὰ. Μόνο μετὰ μιὰ ἀληθινὴ προστασία τῶν ἐξωγάμων παιδιῶν, μετὰ γρήγορη καὶ ἀδάπανη

δικαιοσύνη, από τή μιὰ μεριά κι από τήν ἄλλη, μέ τήν καλλιέργεια τοῦ σεβασμοῦ τῆς μητρότητος—**κάθε** μητρότητος—ἀπό τήν κοινώνια, ὥστε νά μή βρίζεται ἡ ἀνύπαντρη μάνα ἐκτεθειμένη στήν κοινή καταφρόνια, θά μπορέσουν μιὰ μέρα νά λιγοστεύουν τά τραγικά θύματα μιᾶς ὑποκριτικῆς ἠθικῆς πού ἀπαλλάσσει ἀπό κάθε εὐθύνη τὸν ἄντρα καὶ ρίχνει στή φτωχὴ γυναίκα τήν πέτρα τοῦ ἀναθέματος.

* *

Από τὰ τόσα περιοδικὰ πού λαβαίνομε, κανένα δὲ μᾶς προξένησε τόση χαρὰ καὶ δὲ μᾶς ἔδωσε τόση ἱκανοποίηση, ὅσο ἓνα περιοδικὸ γραμμένο ἀπὸ παιδιὰ, δημοτικῶς σχολείου καὶ γυμνασίου, τῆς σχολῆς Μίνας Ἀηθονοπούλου. Μὲ τὸ φαιδρὸ του, κόκκινο ἐξώφυλλο μὲ τὰ χαριτωμένα κι ἀνεπιτήδευτα παιδικὰ στίχοι πού τὸ στολίζουν. «Τὸ σχολεῖό μας»—αὐτὸς εἶναι ὁ τίτλος του—μᾶς κάνει ἀμέσως τὴν ἐντύπωση ὅτι βρισκόμαστε μπροστὰ σὲ κάτ: ζωντανὸ καὶ δρασερό. Τὸ περιεχόμενό του μᾶς ξεδιπλώνει μιὰ μιὰ ὅλες τίς πτυχὲς τῆς παιδικῆς ψυχῆς, πού ἐκφράζεται σαυτὸ μὲ ἀπλότητα, εὐκρίνεια καὶ φυσικότητα. Καὶ πόσο μᾶς ξεκουράζει! Καὶ πόσες ἐλπίδες μᾶς δίνει γιὰ τὴν καινούρια γενεὰ! Πόσες πρωτοβουλίες φανερῶνται, πόσες ἱκανότητες ἀναπτύσσονται ἀλλὰ καὶ πόση καταπληχτικὴ πρόοδο διαπιστώνομε ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πού καθόταν ἡ περασμένη γενεὰ στὰ μαθητικά θρανία, καὶ μαθαίναμε ἀπὸ μωρὰ σχεδὸν τὰ ἴα καὶ τὰ ὠὰ καὶ τίς ἄλλες καθαρευουσιάνικες ἀηδίες, κι ἀργότερα ἐξωτερικεύαμε τὰ φιλικὰ μᾶς αἰσθήματα μὲ τίς σάχλες πού διαβάζομε τώρα στὰ παλιά μας λευκώματα :

Κι ἂν θάλασσαν περάσης
καὶ ποταμοὺς διαβῆς
τὴν φίλην σου Μαρίαν
ποτὲ μὴ λησμονεῖς.

Πόσο μακριὰ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ψεύτικη ζωὴ εἶναι τώρα ἡ μαθητικὴ νεολαία πού καθρεφτίζεται σ' «Τὸ σχολεῖό μας». Καὶ πόσο δίκιο ἔχομε νά συγχαροῦμε ὀλίθερμα τὴ σχολὴ Ἀηθονοπούλου πού δημιούργησε μιὰν ἀτμόσφαιρα κατάλληλη γιὰ ν' ἀναπτυχθῇ ἕτσι ὥραϊα ἡ παιδικὴ ψυχὴ.

* *

Οτι ἡ σωματεμπορία ὀργιάζει στὸν τόπο μας, αὐτὸ τὸ διαπιστώνει στίς ἐκθέσεις τῆς ἡ ΚΤΕ. Ἐνα ἀπὸ τὰ πιὸ χτυπητὰ παραδείγματα εἶναι καὶ ἡ περίπτωση πού ἀνακαλύφθηκε τελευταία μιανῆς ξένης μπαλλαρίνας πού τὴν ἐπάντρεψε ὁ προαγωγὸς τῆς γιὰ νά μπορέσει νά τὴν κρατήσῃ στήν Ἑλλάδα γιὰ νά ἐξακολουθεῖ νά τὴν ἐκμεταλλεύεται. Κι ἔτσι, μὲ τὸ νά μὴν ἔχει τὸ θάρρος ἡ ΚΤΕ νά χτυπήσῃ μιὰ καὶ καλὴ τὴ σωματεμπορία καὶ νά τὴν τιμωρεῖ αὐστηρὰ ἔπου κι ἂν γίνεται—ὅπως ζήτησαν οἱ γυναικεῖες ὀργανώσεις—καὶ νά τὴν τιμωρεῖ μόνο ὅταν γίνεται μὲ γυναικεῖς ἄλλοδαπές, ἡ καταστρατήγηση εἶναι εὐκόλη. Ὁ σωματέμπορος βρίσκει ἓναν εἰκονικὸ σύζυγο, τοῦ πληρώνει ἓνα γενναῖο ποσὸ—10.000 στήν περίπτωση πού ἀναφέραμε—ἐξασφαλίζει στὸ θῦμα του τὴν ντόπια ἰθαγένεια καὶ κρατεῖ στὰ χέρια του τὸ προσοδοφόρο ἐμπόρευμα. Αὐτὰ τὰ ἀποτελέσματα ἔχουν νά ἡμίμετρα.